

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Germania) la 16 septembrie 2016 – Procedură penală împotriva lui Pál Aranyosi

(Cauza C-496/16)

(2016/C 475/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Părțile din procedura principală

Pál Aranyosi

Cealaltă parte: Generalstaatsanwaltschaft Bremen

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 1 alineatul (3), articolul 5 și articolul 6 alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că, în cazul unei decizii de extrădare în scopul urmăririi penale, statul membru de executare trebuie să înlăture riscul real ca, din cauza condițiilor detenției sale, inculpatul să fie supus unui tratament inuman sau degradant, în sensul articolului 4 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii, numai în primul penitenciar în care inculpatul urmează să fie încarcerat după predarea sa statului membru emitent?
- 2) În cadrul deciziei sale, statul membru de executare are obligația să înlăture și riscul real ca, în cazul condamnării inculpatului, acesta din urmă să fie supus unui tratament inuman sau degradant ca urmare a condițiilor detenției sale ulterioare?
- 3) Statul membru de executare are obligația să înlăture acest risc și în eventualitatea în care inculpatul este transferat în alte centre de detenție?

⁽¹⁾ JO L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Köln (Germania) la 23 septembrie 2016 – Deister Holding AG în calitate de succesori universal al societății Traxx Investments N.V./ Bundeszentralamt für Steuern

(Cauza C-504/16)

(2016/C 475/17)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Köln

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Deister Holding AG, în calitate de succesori universal al societății Traxx Investments N.V.

Pârât: Bundeszentralamt für Steuern

Întrebările preliminare

I) Articolul 43 CE coroborat cu articolul 48 CE (în prezent articolul 49 TFUE coroborat cu articolul 54 TFUE) se opune unei dispoziții fiscale naționale precum cea în discuție în litigiul principal, potrivit căreia unei societăți-mamă nerezidente, al cărei asociat unic are domiciliul pe teritoriul național, i se refuză scutirea de la plata impozitului pe veniturile din capital aplicat distribuirii de dividende,

în măsura în care la această societate sunt deținute participații de persoane care nu ar avea dreptul la rambursare sau la scutire dacă acestea ar realiza veniturile în mod direct și

- (1) nu există rațiuni semnificative de natură economică sau de altă natură care să justifice implicarea societății-mamă nerezidente sau
- (2) societatea-mamă nerezidentă nu realizează, din activitatea economică proprie, mai mult de 10 % din totalul veniturilor sale brute din anul financiar în cauză (condiție care nu este îndeplinită, printre altele, atunci când societatea străină realizează veniturile sale brute din administrarea unor active) sau
- (3) societatea-mamă nerezidentă nu participă la schimburile economice generale cu o întreprindere organizată în mod adecvat pentru obiectul ei de activitate,

în timp ce societăților-mamă rezidente li se acordă scutirea de la plata impozitului pe veniturile din capital, fără să prezinte relevanță condițiile menționate anterior?

II) Articolul 5 alineatul (1) coroborat cu articolul 1 alineatul (2) din Directiva 90/435/CEE⁽¹⁾ se opune unei dispoziții fiscale naționale precum cea în discuție în litigiul principal, potrivit căreia unei societăți-mamă nerezidente, al cărei asociat unic are domiciliul pe teritoriul național, i se refuză scutirea de la plata impozitului pe veniturile din capital aplicat distribuirii de dividende,

în măsura în care la această societate sunt deținute participații de persoane care nu ar avea dreptul la rambursare sau la scutire dacă acestea ar realiza veniturile în mod direct și

- (1) nu există rațiuni semnificative de natură economică sau de altă natură care să justifice implicarea societății-mamă nerezidente sau
- (2) societatea-mamă nerezidentă nu realizează, din activitatea economică proprie, mai mult de 10 % din totalul veniturilor sale brute din anul financiar în cauză (condiție care nu este îndeplinită, printre altele, atunci când societatea străină realizează veniturile sale brute din administrarea unor active) sau
- (3) societatea-mamă nerezidentă nu participă la schimburile economice generale cu o întreprindere organizată în mod adecvat pentru obiectul ei de activitate,

în timp ce societăților-mamă rezidente li se acordă scutirea de la plata impozitului pe veniturile din capital, fără să prezinte relevanță condițiile menționate anterior?

⁽¹⁾ Directiva 90/435/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre (JO 1990, L 225, p. 6, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 97).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal da Relação de Guimarães (Portugalia) la 3 octombrie 2016 – Isabel Maria Pinheiro Vieira Rodrigues/José Manuel Proença Salvador și alții

(Cauza C-514/16)

(2016/C 475/18)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal da Relação de Guimarães